

Yeniden YIBO'ların sayısının çok azaltılacağına dair çeşitli söylentiler var... Hatta bazı illerde il meclisinin bu yönde aldığı kararlar söz konusu ediliyor...

YIBO'ların neler kazandırdığı görmezden geliniyor, yasanan sorunlar diğer okullardakinden karşılaştırılmayacak kadar az... Ama deniyor ki, maalesef sorunlar bahane ediliyor... Yapılan girişimler yatılıdan taşımaya geçilmesinin nice sorunlara yol açmasının ötesinde aslolanı kaybediyoruz, artık bu köy çocuklarını güzel, içlerindeki potansiyeli en iyi ortaya çıkarma şansını yitiriyoruz...

Bunu ancak bu çocuklardaki gelişmeyi izleyen öğretmen ve yöneticiler bilebilir... Herhalde yazılacak çok şey... Bunun en doğrusunu da oradaki fedakar öğretmenler, Murat öğretmen gibi öğretmenler bilebilir... Murat Hocamızın yazısını paylaşıyor, saygılarımızı sunuyoruz...

ILKYAR

ILKYAR'ın yıllık faaliyetlerinin değerlendirileceği toplantı

*a-5 Mart Cumartesi günü saat 10:00'da
İstanbul'da Boğaziçi Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği
1. Kat 16 Numaralı Seminer Odasında Yapılacaktır*

*b- 20 Mart Pazar günü saat 14:00'da
ODTÜ Sürekli Eğitim Merkezinde,
eğer yetişirse ILKYARev'de*

*Bağışçılarımızı, gönüllülerimizi ve
gönül verenlerimizi bekliyoruz...*

--

Orda bir YIBO var...

<http://www.ilkyar.org.tr>

ANADOLU'NUN YATILI UMUTLARI

Heyecanlı, gururlu, mağrur, buruk ve akıllı çocukların dünyası ...

Bütün dünyanın orası olduğunu düşündüğü köyünden uzakta tek başına bir hayat başlar YİBO da. Yaşam savaşı onu daha 10-11 belki daha küçük yaşlarda ailesinden uzakta kalmaya, anne babasından sevdiğinden ayrı okumaya itmiştir ama zamanla görür kocaman bir ailenin de okulunda var olduğunu.

Hayatla tekrar tanışır bu kez başka bir yerde, evinden ayrı bambaşka sıcak bir yatakta, anne kokusuna hasret kaldığı zamanların ilkinde ,Anadolu'nun yatılı umudunun yalnız olmadığını öğrenir öğretmenin sevecen dokunuşuyla. İlk kez tanışır bir çoğu kaloriferle, belki ilk kez tadar farklı yemeklerin tadını, sinemadaki eğlenceye gülen gözleri ilk kez şahit olur, tiyatroyu bir başka kahkaha ile izler. Etütlerdeki çözemediği sorunun yanıtını anlatamadığı öğretmeni aslında ne kadarda şanslı olduğunu düşünür elbette. Hayatının ilkleri ve başlangıçlarıdır, bu ülkenin yatılı umudunun yaşama yeniden merhaba dediği yer.

YİBO'larda öğrenci, öğretmen, yönetici olmak zor iş aslında elinize daha anne babasını bile yeni tanımaya başlayan duygulu yürekler geliyor, gözlerinizin önünde büyüyor, avuçlarınızın içindeki mini mini eller bir bakıyorsun aslan gibi delikanlı olmuş ve güzel bir genç kız. Küçük yüreklerdir YİBO öğrencileri, acımasız dünyaya inat karşılıksız sevgidir. Saçları okşanınca, parlayan gözler sıcacık bir gülümsemeyle unutulmuş yorucu saatlerdir. Onun öğretmeni vardır annesi, babası, abisi, ablası, doktoru her şeyi yerine koyduğu öğretmeni. Öğretmeni güçlüdür onun şimşekler çaktığında mahcup çalınan kapısı, ateşlendiğinde sabaha kadar başında bekleyeni ve en büyük sırlarını paylaştığı yegane dostu. Onun hayran kaldığı öğretmeni vardır elini tuttuğunda mutlu olduğu.

Belki bütün bundandır YİBO öğrencisine ne olacağı sorulduğunda ilk öğretmen olmak istediğini söylemesi. İlk öğretmen olmak ister çünkü oda Anadolu'ya umut olacaktır. En uzak köylere gidecek ışık olacaktır kara cahilliğe. Kim bilir Anadolu'nun yatılı bir okulunda, adını bile bilmediği bir kız çocuğunun üstün ertecektir, öğrendiği gibi. Umut olacaktır ailesine, kaderine razı gelmeyecek olanca gücüyle okuyacaktır. Büyük adam olacaktır dev yürekli yatılı çocuk. Anadolu'nun geleceği umudu odur çünkü.

Murat BAHTİYAR
KUMRU İMKB YİBO

www.ilkyar.org.tr ilkyar@ilkyar.org.tr
YİBO'lardaki göz bebeklerimiz, ilk yar'larımız
Ve onların Murat Hoca gibi değerli,
fedakar, sevgi dolu, hakları ödenemeyecek
öğretmenleri, yöneticileri

